

Ігор ГАВРИЛЮК:

«Творіть добро просто так»

Кажуть, чим більше людина досягла у житті, тим вона простіша у спілкуванні. Я ж у цьому переконалася, спілкуючись із співаком і продюсером Ігорем Гаврилюком. Слово за словом — і я дізналася чимало цікавинок із життя виконавця «Зоряни». Зірки з'являються на небосхилі, щоб сяяти. Ігор Гаврилюк народився тут, у Тернополі. Шлях до визнання був тривалим, хоч сольна кар'єра почалась уже з будинку піонерів. Потім Ігор вступив у Тернопільське музичне училище, успішно закінчив його. Останньою сходинкою стала Львівська консерваторія. Сьогодні за плечима безліч перемог у всеукраїнських та міжнародних конкурсах. Репертуар співака різноманітний: від народних та естрадних пісень і романсів — до оперних арій. Проте це лише статистика, а сам Ігор планує співати лише про кохання і мріє виконати партію Альфреда із опери «Травіата».

— Я хотів би бути оперним співаком, але повністю присвятити себе опері не вдається. І взагалі, українцям більше хочеться розважатися й танцювати, аніж прислухатись до оперного співу. Проте я люблю під час концертів поєднувати оперу з естрадою.

— Ігоре, хто є автором текстів до ваших пісень, адже колись ви теж «грішили словом»?

— У дитинстві я пробував писати, але батько порадив мені не робити цього. Я подумав і погодився. Слова ж до моїх пісень пишуть Степан Галябарда, Сергій Сірий, Анатолій Матвійчук та багато інших авторів. Іноді молоді пишуть краще, ніж старші, але закони шоу-бізнесу такі, що всі одразу ж дивляться на ім'я автора. Воно відоме — пісню визнають.

— Хто є вашим ідеалом у мистецтві та житті?

— У мистецтві нема ідеалу. Кожен у цьому житті щось робить не для себе, а для іншого. І вважаю, що вже цим заслуговує на увагу. А у житті моїм ідеалом є мати. Вона й мій директор, який піклується про мене.

— А як же Зоряна? Ходять чутки, що це ім'я вашої майбутньої дружини...

— «Зоряна» народилась як зоряна, але Ольга Сумська під час концерту перехрестила її у Зоряну [сміється]. Так і пішло — Зоряна та й Зоряна. Для мене ж «Зоряна» — це омріяна майбутня дівчина.

— І яка ж вона, ця зоряна дівчина?

— Розумна, добра й симпатична. А коли буде розумною, то й ввічливою і трошки хитрою...

— Проте «Зоряна» це й назва вашої новоствореної продюсерської агенції. Яка мета її створення?

— Я знаю, як важко самому пробитися, і тому хочу допомогти молодим талантам. Я запрошую їх на концерти, знайомлю з потрібними впливовими людьми, а пізніше вони вже самі зможуть пробити собі дорогу.

— Окрім музики та поезії, ви цікавитесь спортом.

— Колись займався греко-римською боротьбою, маю навіть декілька відзнак. Проте між спортом і співом я вибрав друге.

— Життя відомих людей відзначене кумедними випадками. А що цікавого трапилося з вами?

— У дитинстві я зламав ногу, а концерт повинен був обов'язково відбутись. Тоді мене під руки вивели на сцену і під руки забрали звідти. А от на фестивалі «Море друзів» якийсь фанат-злодій мене пограбував. Це було дуже «приємно» [сміється].

— А чи правда те, що ви хотіли пов'язати свою долю з МВС?

— Бачите, я не поєднав свого життя із правоохоронними органами. Але слід зазначити, що я дуже люблю Тернопільську міську міліцію і Тернопільську державтоінспекцію. Там працюють чудові люди із великою душею.

— Коли б вам дали шанс, що б ви змінили у своєму житті?

— Я хотів би народитися за кордоном і стати начальником управління культури [сміється].

— А що ви хотіли б побажати «ВЖ» та нашим читачам?

— Процвітання найчудовішій газеті серед газет Тернопільщини, багато шанувальників та передплатників, а всім людям, які читають її, які творять її, — міцного здоров'я, добра та злагоди у домівках.

Творчі люди ніколи не зупиняються на півдорозі. От і мій співрозмовник не зраджує своєму життєвому кредо: «Твори добро не за спасибі, а просто так, щоб у відповідь отримати добро». Що ж, успіху вам і творчої наснаги, Ігоре!

Розмову вела
Наталія ТУРЧИН.

*Щастя, добра, радості, розуміння, здоров'я всім читачам газети.
З повагою
І. Гаврилюк*